

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 16.5.2007
COM(2007) 259 final

2007/0092 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat,
privind adoptarea de către Malta a monedei unice la 1 ianuarie 2008**

(prezentată de Comisie)

EXPUNERE DE MOTIVE

La 3 mai 1998, Consiliul a decis că Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Portugalia, Austria și Finlanda îndeplinesc condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice la 1 ianuarie 1999. Danemarca și Regatul Unit au folosit clauzele „opt-out” și, prin urmare, nu au fost evaluate de Consiliu. Grecia și Suedia au fost considerate de către Consiliu drept state membre care fac obiectul unei derogări. La 19 iunie 2000, Consiliul a decis că Grecia îndeplinește condițiile necesare de adoptare a monedei euro la 1 ianuarie 2001. Țările care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 (Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia) au devenit state membre care fac obiectul unei derogări în conformitate cu articolul 4 din Actul de aderare. La 11 iulie 2006, Consiliul a decis că Slovenia îndeplinește condițiile necesare de adoptare a monedei euro la 1 ianuarie 2007. Bulgaria și România, care au aderat la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, au devenit state membre care fac obiectul unei derogări în conformitate cu articolul 5 din Actul de aderare.

Articolul 122 alineatul (2) prevede procedura de abrogare a derogărilor. Această procedură trebuie inițiată cel puțin o dată la doi ani sau la cererea unui stat membru care face obiectul unei derogări. Conform acestei proceduri, Comisia și Banca Centrală Europeană trebuie să prezinte Consiliului, în conformitate cu articolul 121 alineatul (1), un raport privind progresele efectuate de statele membre care fac obiectul unei derogări în îndeplinirea obligațiilor care le revin pentru realizarea uniunii economice și monetare. Pe baza propriului raport și a raportului BCE, Comisia poate înainta Consiliului o propunere de decizie a Consiliului de abrogare a derogării statelor membre care îndeplinesc condițiile necesare.

Toate țările care fac obiectul unei derogări au fost evaluate de Comisie și de BCE în anul 2006. La 27 februarie 2007, Malta a depus o cerere pentru o nouă evaluare a convergenței în vederea introducerii monedei euro la 1 ianuarie 2008 în cazul în care derogarea ar fi abrogată. Ca răspuns la această cerere, Comisia și BCE au întocmit rapoartele de convergență pentru Malta.

Raportul de convergență al Comisiei din anul 2007 pentru Malta a fost adoptat de Colegiu la 16 mai 2007. BCE a adoptat raportul său în aceeași zi. Rapoartele examinează în special dacă legislația internă a Maltei, inclusiv statutul băncii centrale naționale, este compatibilă cu articolele 108 și 109 din tratat și cu Statutul SEBC și BCE. Rapoartele examinează, de asemenea, dacă a fost atins un grad înalt de convergență durabilă, analizând în ce măsură au fost îndeplinite criteriile de convergență și iau în considerare numeroși alți factori menționați la articolul 121 alineatul (1) ultimul paragraf.

În raportul său de convergență, Comisia concluzionează că Malta a realizat un grad înalt de convergență durabilă.

Pe baza raportului său și a raportului BCE, Comisia a adoptat propunerea anexată de decizie a Consiliului de abrogare a derogării pentru Malta începând cu 1 ianuarie 2008.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat,
privind adoptarea de către Malta a monedei unice la 1 ianuarie 2008**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 122 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere raportul Comisiei¹,

având în vedere raportul Băncii Centrale Europene²,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere discuțiile purtate în cadrul Consiliului, reunit la nivel de șefi de stat sau de guvern,

întrucât:

- (1) A treia etapă a Uniunii economice și monetare (UEM) a început la 1 ianuarie 1999. Consiliul, reunit la Bruxelles la 3 mai 1998, la nivel de șefi de stat sau de guvern, a decis că Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Portugalia și Finlanda îndeplinesc condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice la 1 ianuarie 1999³.
- (2) La 19 iunie 2000, Consiliul a decis că Grecia îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice la 1 ianuarie 2001⁴. La 11 iulie 2006, Consiliul a decis că Slovenia îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice la 1 ianuarie 2007⁵.

¹ Raport adoptat la 16 mai 2007 – [COM(2007) 258].

² Raport adoptat la 16 mai 2007.

³ Decizia 1998/317/CE a Consiliului din 3 mai 1998 (JO L 139, 11.5.1998, p. 30).

⁴ Decizia 2000/427/CE a Consiliului din 19 iunie 2000 (JO L 167, 7.7.2000, p. 19).

⁵ Decizia 2006/495/CE a Consiliului din 11 iulie 2006 (JO L 195, 15.7.2006, p. 25).

- (3) În conformitate cu alineatul (1) din Protocolul privind anumite dispoziții cu privire la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord anexat la tratat, Regatul Unit a notificat Consiliului că nu intenționează să treacă la a treia etapă a UEM la 1 ianuarie 1999. Notificarea respectivă nu a fost modificată. În conformitate cu alineatul (1) din Protocolul privind anumite dispoziții cu privire la Danemarca anexat la tratat și cu decizia luată de șefii de stat sau de guvern reuniți la Edinburgh în decembrie 1992, Danemarca a notificat Consiliului că nu va participa la a treia etapă a UEM. Danemarca nu a solicitat inițierea procedurii menționate la articolul 122 alineatul (2) din tratat.
- (4) În temeiul Deciziei 1998/317/CE, Suedia beneficiază de o derogare în sensul articolului 122 din tratat. În conformitate cu articolul 4 din Actul de aderare⁶, Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia și Slovacia fac obiectul unei derogări în sensul articolului 122 din tratat. În conformitate cu articolul 5 din Actul lor de aderare⁷, Bulgaria și România fac obiectul unei derogări în sensul articolului 122 din tratat.
- (5) Banca Centrală Europeană (BCE) a fost înființată la 1 iulie 1998. Sistemul Monetar European a fost înlocuit cu un mecanism al ratei de schimb, asupra instituirii căruia s-a convenit printr-o rezoluție a Consiliului European privind înființarea unui mecanism al ratei de schimb în a treia etapă a Uniunii monetare și economice din 16 iunie 1997⁸. Procedurile aferente mecanismului ratei de schimb din a treia etapă a Uniunii economice și monetare (ERM II) au fost stabilite prin Acordul din 1 septembrie 1998 între Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre din afara zonei euro de stabilire a procedurilor de funcționare ale mecanismului ratei de schimb în etapa a treia a uniunii economice și monetare⁹.
- (6) Articolul 122 alineatul (2) din tratat stabilește procedurile de abrogare a derogării de care beneficiază statele membre în cauză. În conformitate cu articolul menționat, cel puțin o dată la doi ani sau la cererea unui stat membru care face obiectul unei derogări, Comisia și BCE prezintă Consiliului un raport în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 121 alineatul (1) din tratat. La 27 februarie 2007, Malta a depus o cerere oficială pentru evaluarea convergenței.
- (7) Legislațiile interne ale statelor membre, inclusiv statutele băncilor centrale naționale, trebuie să fie adaptate în consecință pentru a asigura compatibilitatea cu articolele 108 și 109 din tratat și cu statutul SEBC. Rapoartele Comisiei și ale BCE prezintă o evaluare detaliată a compatibilității legislației din Malta cu articolele 108 și 109 din tratat și cu statutul SEBC.

⁶ JO L 236, 23.9.2003, p. 33.

⁷ JO L 157, 21.6.2005, p. 203.

⁸ JO C 236, 2.8.1997, p. 5.

⁹ JO C 345, 13.11.1998, p. 6, astfel cum a fost modificat prin Acordul din 14 septembrie 2000 (JO C 362, 16.12.2000, p. 11).

- (8) În conformitate cu articolul 1 din Protocolul privind criteriile de convergență menționate la articolul 121 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, criteriul de stabilitate a prețurilor, prevăzut la articolul 121 alineatul (1) prima liniuță din tratat, înseamnă că un stat membru dispune de un grad de stabilitate durabilă a prețurilor și de o rată medie a inflației, măsurată în cursul unei perioade de un an înainte de examinare, care nu depășește cu mai mult de 1,5 puncte procentuale rata inflației a cel mult trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor. În sensul criteriului de stabilitate a prețurilor, inflația se măsoară prin indici armonizați ai prețurilor de consum (IAPC), definiți de Regulamentul (CE) nr. 2494/95 al Consiliului¹⁰. Pentru a evalua criteriul de stabilitate a prețurilor, inflația dintr-un stat membru a fost măsurată prin intermediul variației procentuale a mediei aritmetice a 12 indici lunari în raport cu media aritmetică a 12 indici lunari înregistrați în perioada precedentă. În perioada de un an care s-a încheiat în martie 2007, primele trei state membre care au cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor au fost Finlanda, Polonia și Suedia, unde s-au înregistrat rate ale inflației de 1,3%, 1,5% și, respectiv, 1,6%. În rapoartele Comisiei și ale BCE a fost considerată ca valoare de referință valoarea calculată ca medie aritmetică simplă a ratelor inflației înregistrate în primele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor plus 1,5 puncte procentuale. Astfel calculată, valoarea de referință pentru perioada de un an care s-a încheiat în martie 2007 a fost de 3,0%.
- (9) În conformitate cu articolul 2 din Protocolul privind criteriile de convergență menționate la articolul 121 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, criteriul situației finanțelor publice, prevăzut la articolul 121 alineatul (1) a doua liniuță din tratat, înseamnă că, la momentul examinării, statul membru nu face obiectul unei decizii a Consiliului în temeiul articolului 104 alineatul (6) din tratat privind existența unui deficit excesiv.
- (10) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind criteriile de convergență menționate la articolul 121 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, criteriul de participare la mecanismul ratei de schimb din Sistemului Monetar European, prevăzut la articolul 121 alineatul (1) a treia liniuță din tratat, înseamnă că un stat membru a respectat limitele normale de fluctuație stabilite pentru mecanismul ratei de schimb (ERM) din Sistemul Monetar European fără să înregistreze tensiuni grave cel puțin pe parcursul ultimilor doi ani dinaintea examinării. În special, statul membru nu trebuie să fi devalorizat din proprie inițiativă rata de schimb centrală bilaterală a monedei sale în raport cu moneda niciunui alt stat membru în aceeași perioadă. De la 1 ianuarie 1999, ERM II asigură cadrul de evaluare a îndeplinirii criteriului ratei de schimb. În evaluarea inclusă în rapoartele lor privind îndeplinirea acestui criteriu, Comisia și BCE au examinat perioada de doi ani care s-a încheiat la 26 aprilie 2007.

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 2494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum (JO L 257, 27.10.1995, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

- (11) În conformitate cu articolul 4 din Protocolul privind criteriile de convergență menționate la articolul 121 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, criteriul de convergență a ratelor dobânzii, prevăzut la articolul 121 alineatul (1) a patra liniuță din tratat, înseamnă că, în cursul unei perioade de un an înaintea examinării, un stat membru a avut o rată medie nominală a dobânzii pe termen lung care nu depășește cu mai mult de 2 puncte procentuale rata a cel mult trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor. În sensul criteriului de convergență a ratelor dobânzii, au fost utilizate rate ale dobânzilor comparabile pentru obligațiunile guvernamentale de referință pentru o perioadă de 10 ani. Pentru evaluarea îndeplinirii criteriului privind rata dobânzii, în rapoartele Comisiei și ale BCE a fost considerată ca valoare de referință valoarea calculată ca medie aritmetică simplă a ratelor dobânzii nominale pe termen lung înregistrate în primele trei state membre care au cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor plus 2 puncte procentuale. Astfel calculată, valoarea de referință pentru perioada de un an care s-a încheiat în martie 2007 a fost de 6,4%.
- (12) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul privind criteriile de convergență menționate la articolul 121 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, datele utilizate în evaluarea curentă a îndeplinirii criteriilor de convergență sunt furnizate de Comisie. Comisia a furnizat datele necesare pentru pregătirea prezentei propuneri. Datele bugetare au fost comunicate de Comisie pe baza rapoartelor depuse de statele membre până la 1 aprilie 2007 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 3605/93 al Consiliului din 22 noiembrie 1993 privind aplicarea Protocolului privind procedura de deficit excesiv anexată Tratatului de instituire a Uniunii Europene¹¹.
- (13) Pe baza rapoartelor prezentate de Comisie și de BCE privind progresele înregistrate de Malta în îndeplinirea obligațiilor care îi revin pentru realizarea uniunii economice și monetare, Comisia formulează următoarele concluzii:

În Malta, legislația internă, inclusiv statutul băncii centrale naționale, este compatibilă cu articolele 108 și 109 din tratat și cu statutul SEBC.

În ceea ce privește îndeplinirea de către Malta a criteriilor de convergență menționate la cele patru liniuțe de la articolul 121 alineatul (1) din tratat:

- rata medie a inflației din Malta în anul care s-a încheiat în martie 2007 a fost de 2,2%, valoare mai mică decât valoarea de referință, care va rămâne probabil sub valoarea de referință în lunile următoare;
- deficitul bugetar din Malta a înregistrat o scădere credibilă și durabilă până la mai puțin de 3% din PIB, iar raportul datorie-PIB s-a diminuat spre valoarea de referință de 60%; prin urmare, Comisia recomandă Consiliului abrogarea deciziei privind existența unui deficit excesiv pentru Malta;

¹¹ JO L 332, 31.12.1993, p. 7. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2103/2005 al Consiliului (JO L 337, 22.12.2005, p. 1).

- Malta a participat la ERM II din 2 mai 2005; în cursul perioadei de doi ani care s-a încheiat la 26 aprilie 2007, lira malteză (MTL) nu a înregistrat tensiuni grave, iar Malta nu a devalorizat, din proprie inițiativă, rata de schimb centrală bilaterală a MTL în raport cu moneda euro;
- în anul care s-a încheiat în martie 2007, rata dobânzii pe termen lung în Malta a fost, în medie, de 4,3%, valoare mai mică decât valoarea de referință.

Malta a atins un grad înalt de convergență durabilă în raport cu aceste criterii și îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro, cu condiția ca decizia privind existența unei proceduri de deficit excesiv să fie abrogată de Consiliu.

- (14) Consiliul, la recomandarea Comisiei, a abrogat decizia Consiliului privind existența unui deficit excesiv la 5 iunie 2007¹².
- (15) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, decide care state membre ce fac obiectul unei derogări îndeplinesc condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice și pune capăt derogărilor privind aceste state membre.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Malta îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei unice. Derogarea acordată Maltei, menționată la articolul 4 din Actul de aderare, se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2008.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Articolul 3

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la

*Pentru Consiliu
Președintele*

¹² JO L [...], [...], p. [...].